

steren og regeringen ikke er klar over, hvad de vil. Hvor er det, at regeringen vil hen?

Kl. 11:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 11:33

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, det er en meget mærkelig diskussion, fordi både regeringen og Socialdemokratiet stemmer for det lovforslag.

Kl. 11:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 10: Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af social dumping.

Af Line Barfod (EL).

(Fremstilling 09.10.2008).

Kl. 11:33

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Værsgo til beskæftigelsesministeren.

Kl. 11:33

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er jo tale om en genfremsættelse af et beslutningsforslag, som vi førstebehandlede for 5 måneder siden. Jeg vil derfor ikke gentage mig selv ord til andet, men kort opsummere regeringens holdning og redegøre for udviklingen siden sidst.

Beslutningsforslaget vedrører både vandrende arbejdstagere og udstationerede arbejdstagere. Lad mig indledningsvis slå fast, at det er uden for enhver tvivl, at begge grupper af arbejdstagere bidrager til den danske økonomi og dermed til den danske velfærd. Tilgangen af arbejdskraft har været med til at afhjælpe flaske-

halsproblemer og sikre et større udbud af arbejdskraft i en tid med rekordlav ledighed. Derfor har vi også i løbet af de seneste år ændret fokus, så vi nu aktivt arbejder for international rekruttering.

Regeringen er helt enig med forslagsstillerne i, at arbejde i Danmark skal ske under ordnede forhold, men mange af de konkrete initiativer, som forslagsstillerne peger på, går alt for vidt. Lad mig nævne nogle af dem.

Forslagsstillerne lægger op til, at regeringen skal arbejde for at ændre EU-reglerne, så konflikttretten sikres og udstationeringsdirektivet gøres til et minimumsdirektiv. Hertil skal jeg for det første bemærke, at arbejdsmarkedets parter i samarbejde med regeringen er kommet frem til en løsning på Laval-sagen, som parterne er fuldt ud tilfredse med. På den baggrund har regeringen fremsat et lovforslag om ændring af udstationeringsloven, og lovforslaget er jo tidligere førstebehandlet i dag.

For det andet kan jeg oplyse, at jeg den 9. oktober i Bruxelles var til et møde om udstationering med kommissæren og berørte ministerkolleger som opfølgning på EF-Domstolens domme. Selv Luxembourgs minister, som var kraftig fortørnet over EF-Domstolens dom mod Luxembourg, ønskede ikke at åbne en diskussion om ændring af udstationeringsdirektivet, og det var i erkendelse af, at medlemslandene er delte i dette spørgsmål. I mit indlæg i Bruxelles prøvede jeg at skabe forståelse blandt tilhørerne for den danske model, og jeg understregede, at konflikttretten ikke er et middel til protektionisme. Jeg opfordrede samtidig til, at medlemslandene fortsætter diskussionerne og det administrative samarbejde med henblik på at løse problemer vedrørende udstationering.

Et resultat af mødet i Bruxelles blev, at parterne på europæisk plan sætter sig sammen for at udarbejde en fælles analyse af problemstillinger vedrørende udstationering. Nu afventer vi denne analyse, men med den forestående ændring af udstationeringsloven har vi fra dansk side taget hånd om udfordringerne i Laval-dommen.

Så er der forslagsstillerens forslag om, at udenlandske arbejdstagere, også udstationerede, som en ufravigelig betingelse skal være omfattet af en overenskomst eller overenskomstmæssige vilkår. Så vidt jeg ved, støtter forslagsstillerne den danske model, og jeg spørger bare, om forslagsstillerne virkelig mener, at de gør fagbevægelsen en tjeneste med dette forslag. For regeringens vedkommende kan jeg sige, at vi